

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Directo-||rvm Exercitio-||rvm Spriritva-||livm P. N.|| Ignatii

Acquaviva, Claudio

Ingolstadii, 1592

VD16 A 125

Capvt XXI. Breuis explicatio nonnullorum, quæ in Directorio de tribus viis
attinguntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60966](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60966)

tes sunt, & qui solent, aut possunt elemosynas facere. Similiter quæ agunt de scrupulis, non est cur dentur iis, qui nullis scrupulis agitantur. Illæ item quæ ad Catholicam doctrinam pertinent, iis potissimum tradendæ sunt, qui in locis, vel cum personis suspectis versantur, quamquam omnibus etiam operariis, & iis qui verbum Dei tractant, utiles sint, quia directe pugnant contra sensa, & dicta hæreticorum nostri temporis.

Brenis explicatio nonnullorum, quæ in Directorio de tribus viis attinguntur.

CAPVT XXI.

QVONIAM IN HOC Directorio, & in Exercitiis tradendis fit mentio viæ purgatiuæ, illuminatiuæ, & vni-
tiuæ, & quod his respondent ordine suo hæ quatuor hebdomadæ, ideo visum est pro maiori notitia huius rei aliquid addere. Non enim hoc ita accipiendum est, vt intelligatur aliquis peracta prima hebdomada, perfecte & plene pur-

purgatus, peracta autem secunda & tertia perfectè illuminatus: & denique absoluta etiam quarta peruenisse ad plenam vnionem cum Deo. Hæc enim omnia indigent diuturno tempore, studio, & exercitatione in extirpandis vitiis, in passionibus edomandis, & in virtutibus acquirendis.

Verum hoc indicatur; primam hebdomadam proportionem quadam respondere viæ purgatiuæ: quoniam in ea nihil aliud agitur, quam vt peccata præterita recogitentur & ponderentur, & concipiatur de eis quam maximus dolor & contritio, & timor æternæ pœnæ; ex quibus fiat, vt animus abstrahatur ab amore omnis rei terrenæ, & fundetur in odio, & detestatione peccati. Quæ omnia pertinent ad purgationem animæ.

Similiter in secunda, & tertia hebdomada, considerando exemplum Domini Saluatoris tum in vita, tum in passione, & omnes virtutes, quæ in eo tanquam in idea fulserunt, nos quoque discimus, in quo consistat salus, & perfectio hominis, & quæ via sit ad æternam

nam

nam beatitudinem consequendam. Et præterea, cum anima purgata fuerit, fit habilis & apta ad recipiendas illustrationes diuinas, & illapsum, & influxum illius interni luminis, simulque gignitur in anima vigor quidam eiiciens omnem concupiscentiam, eamque feruentem faciens ad patiendam paupertatem, contemptum, & omnem asperitatem, & excutiens omnem negligentiam, & disponens ad exequenda bona opera, vigilanter & strenue.

Denique in quarta hebdomada, primum ob resurrectionem & Ascensionem Domini, in qua simul etiam meditari possumus futuram nostram gloriam, quoniam, ut ait Paulus, si Christus resurrexit, & nos resurgemus; deinde vero ex meditatione ad amorem in nobis excitandum, quæ multiplex est, & varia puncta ac materias complectitur; efficitur, ut anima uniatu Deo per amorem, qui concipitur meditando bonitatem Dei, & eius beneficia, & quantum nostra causa egerit, atque pertulerit; tum etiam per desiderium cœlestis gloriæ, per considerationem præsentis Dei.

Dei in omni re & in omni loco, gustando de eius perfectionibus, & optando placere ei soli, idque propter ipsum solum, & nunc eum laudando, nunc magnificando, nunc admirando eius altitudinem; & aliis similibus, quæ ut ante diximus, respondent viæ vnitivæ.

Hæc igitur est ratio duplex, cur dicatur has quatuor hebdomadas respondere his tribus viis; primum propter materias, quæ in earum quaque tractantur, pertinentes ad has vias; & quia in eis iaciuntur initia singularum, quæ deinde oportet prosequi cum tempore, & cum studio, si velimus ad aliquam earum perfectionem peruenire. Deinde etiam, quia discitur modus ac methodus, quæ deinde servare debemus, in prosequenda vnaquaque harum viarum.

Ex his ergo sequitur, quod etiam si quis aliquem gustum, aut specimen huius viæ vnitivæ in quarta hebdomada habuit, non propterea debet assidue in ea harere, sed debet redire ad priores vias, & sese diu & ordinarie continere
tum.

tum in passionum mortificatione, tum in virtutum exercitatione, & in aliis eiusmodi studiis consentaneis vtrique viae. Etsi nihil impedit, immo etiam saepe euenit, vt dum aliquis versatur in vna via, sentiat interdum aliquos affectus pertinētes ad aliam viam, nec sunt reiiciendi, modo vt dictum est, non exerceantur ordinarie ante tempus. Hoc enim negotium non ex spatio temporis, sed ex mensura profectus pendet. Nam si quis temere aspirare vellet ad illam viam vnitiuam, esset magna confusio, quæ impediret omnino profectum spiritualem: & insuper etiam esset res exposita periculis & illusionibus. Faceret enim perinde, ac si quis ex infima schola transire vellet ad primam non transeundo per medias: aut si ex infimis gradibus scalarum saltu traicere vellet ad summos, relictis iis, qui sunt interiecti. Sic igitur antequam aliquis exerceat se ex professo in via hac, quam diximus, vnitiua, oportet vt bene purgatus sit exercitiis viae purgatiuae, & deinde etiam bene profecerit in via illuminatiua. Ex huius enim defectu pro-

G uenit,